

EL BORINO

Setmanari il·lustrat

20 cms.

ANY IV. N.º 136

I JULIOL 1926

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PTES. TRIMESTRE

LA CORRESPONDÈNCIA A L'ADMINISTRACIÓ: ANGELS, 22 I 24. — BARCELONA

Una mostra dels gravats de
«Monografies d'Art: Jaume Guardia»

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

2. - EL BORINOT.

MERAVELLES BARCELONINES

De tant en tant, ens plau de fer conèixer als nostres lectors les noves meravelles que a la ciutat de Barcelona, tan ponderada per Cervantes, i per Chesterton, anem descobrint.

Avui en registrem una que val ben bé la pena.

Es tracta—oh! ah! oh!—del “Club del Gran Mundo”.

Sí, senyors; a Barcelona, on és conegut el “mundo elegante”... de Cuenca, del Passeig de Gràcia, acaba d'aparèixer aquesta novella producció que ens promet dies de glòria.

El “Club del Gran Mundo” ja ho diu tot en el títol.

I demostra ben clarament que ací tenim aquesta cosa extraordinària que és el “Gran Mundo”.

S'ha acabat d'ésser provincians!

Amb el “Gran Metro” per una banda i el “Gran Mundo” per una altra, podem anar a tot arreu.

Altrament, ja no haurem d'enyorar allò de “Catalunya, comtat gran...”, passat a la història.

Acaba de sortir el llibre de “les cent millors poesies humorístiques de la llengua catalana”. Home, quina llàstima que no s'hi hagin inclòs peces incorporades, encara que degudament traduïdes! Hi hauria fet un bon paper, segurament, la traducció de la invitació dels iniciadors del “Club del Gran Mundo”... encara que no sigui en vers.

Que el “Club del Gran Mundo” neix sota els auspicis d'un estel benastruc, ho prova el “baile de inauguración” amb què ha començat d'actuar el dia 26 de juny, i aquell programa d'envelat de sisena zona amb què era obsequiat el “gran mundo” que degué assistir-hi.

El “Club del Gran Mundo” era l'última nota que ens mancava als molts títols amb què ens obsequià el diví Cervantes.

Si l'autor del Quijote l'arriba a conèixer o tan sols a sospitar, amb quina altra tirallonga de “piropos” no s'hauria desfet!

La Reial Acadèmia de Bones Lletres s'hauria vist obligada a fer un doble concurs, instituir un altre premi per al millor treball glossant el que n'hauria dit.

Davant de l'aparició de meravelles com és ara el “Club del Gran Mundo”, no hi ha revolucions que valguin en ordre a guanyar-se l'atenció del públic.

Ni les humorístiques paraules de Chesterton sobre l'extremosa cura higiènica de Barcelona componen res al costat de l'humorisme que constitueix el fet d'aquesta nova sucursal de Cuenca.

Al “Club de l'All-i-Oli”, al “Club de l'arròs”, respon—ja era hora; gràcies a Déu!—un “Club del Gran Mundo”, redós de les elegàncies i de les finors.

Després diran que com més va més malament anem!

X.

RESPOSTA

Enguany, que sóc més ric que vós mateixa i tinc casa pairal i boscos grans;
—Si jo us parlo d'Amor, sentiré queixa, o bé el sortós enllaç de vostres mans?

Enguany, que tinc per vós arreconada la collita d'ametlles i d'aglans;
—Seré jo, qui ha de fer-vos maridada, o bé em direu que no, igual que abans?

I vós, heu dit, no us plau ja la riquesa ni de la llar pairal el foc encès, que preferiu abans viure més pobra.

Amor, es compra sols amb la mà estesa i l'hom que vol amor donant diners
heu dit, que si té cor, el cor li sobra.

MIQUEL VINYA

Càntic d'amor

Aquel qui sent d'esperit pura amor
per Angel pot anar entre les gents;
qui d'arma e cors junts ateny senti-

[ments

com perfet hom sent tota la sabor.

Auzias March

La nostra separació s'obre com golf
immens en el continent del nostre
amor.

En l'atzur d'aquest mar-i-cel de la
nostra separació, hi voleien les gavi-
nes blanques.

Hom en diria mocadors d'adeu...

L'amor, Estimada, és sempre prest
a prendre comiat!

Si fóssim prou seràfics per sentir
l'amor tot esperit, fóra ben endebades
la temença!

Però, ai! Estimada, som massa hu-
mans!

L'amor contemplatiu no és per nos-
altres!

El nostre amor, cristallitzat per una
separació depuradora, esdevindria, ert
i fred.

Estimada, retorna!...

Què hi fa si, massa humans, ens
dissemmem als àngels!

Ultra l'amor, tot és accidental.

Vina, Estimada, retorna!...

Pensa que un mar ens separa.

Blanques, les gavines hi voleien
com mocadors d'adeu.

Pensa que en el golf que s'eixam-
pla en el continent del nostre amor,

hi ha, a l'una riba, la nostàlgia; a
l'altra costat, l'oblit!...

Vaticina, Estimada, qui oblidarà
primer? qui es peixarà d'enyor?...

* * *

Nodreix l'amor de pensament i absèn-
[cia
i així treurà meravellosa flor.

Joan Maragall

Estimada, retorna!

El meu cor s'ha tornat flor d'absèn-
cia—la flor meravellosa, tot fragància,
tot blancor!

Del terror frescal del pensament en
beu, aquesta flor, saba exquisida, i els
seus pètals, altíssims, es gronxen
suaument al serení del record.

Ai emperò! al terror dels sentits no
hi ha cap rosa!

Ma carn s'és feta un erm on ni els
liquen hi neixen—hi ha només, àrids,
els rosers dels moments de gaubança,
i ho omplena tot, amb desolació, vasta
fulleda seca, que fou, en dolces hores,
frondosa bultra de plaers.

* * *

Terrible llunyania de l'amor!...

Vosaltres fadrins i fadrines, qui
també sofriu, em veureu i no em co-
neixereu. Adés opulent senyor i ara
un dissortat captaire.

—Una gràcia d'amor, si us plau,
donzelles, una gràcia d'amor!

J. CARNER-RIBALTA

4. - EL BORINOT.

Els llibres nous **V O L V E S**

REVETLLA

Lluna, barraca barroca;
palp policíac del vent;
grills, musiqueta que toca;
taxi, pujol de forment.
Passa, nocturna boirina,
àvola fembra del xal,
xal de penombra que fina,
ombra de nit i de mal.
Obra del taxi la porta.
Fica't a dintre llisquent.
Deixa't-hi caure somorta.
Para el motor del Torrent.

MORT DE BECADA

Quiti de rogall
assaja un badall
(llarg compàs obert).

I la resta es perd
—ossos i plomall—
xaragall avall.

SONET CRUCÍFER

Ermita, si pots,
caldrà que t'agencis.
Ratllen falziots
el gruix dels silencis.

S'eleva el repic
d'una campaneta.
Travessa un amic
xiscle d'oreneta.

Es troben en llur
matinal delícia
una mica rústica.

I fan en l'atzur,
com una carícia,
una creu acústica.

GUERAU DE LIOST.

(D' "Ofrena Rural", de Guerau de Liost).

Està ben posat el pobre Angel Guimerà!

Diuen que seguint l'exemple dels de Vilafranca, ara els uns ara els altres seguiran caient tots els rètols de tots els pobles on tenia carrers dedicats.

* * *

No encara tot són brètols.

Vegeu el següent exemple.

Un regidor governatiu il·lustre, com tots, ha tramès al president del Govern el següent telegrama:

"Para acabar sanar España sobran ciertos lisiados y caducos. Duro y a ellos. Felicítale, *Parés*, concejal".

Això és tirar indirectes amb cultura i amb finura.

* * *

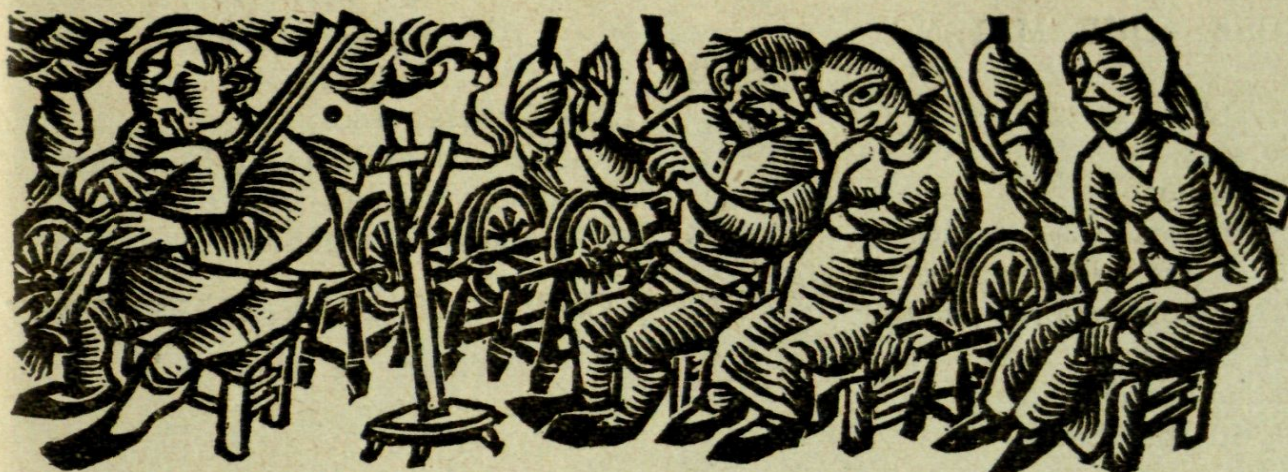
Llegim al diari que l'Ajuntament de Barcelona ha acordat retirar la subvenció que tenia dedicada a les Germanetes dels Pobres i a les cuines econòmiques: tot plegat unes 15.000 pessetes.

El mateix Ajuntament votà una subvenció de 20.000 pessetes per a les carreres de cavalls.

PETIT & PATAUD.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

HUMOR D'AHIR

COSES QUE S'HAN PERDUT

La bona fe.
Gibraltar.
Matar porc a casa.
Els orinadors de les entrades.
L'educació.
Els cabells a la romana.
Afaitar-se amb bola de sabó.
La pedra foguera.
Tenir mestre de ball.
El minuet.
Portar "petxera",
La unió liberal.
El ball de la Paloma.
El Tívoli.
La modèstia, i altres que es publicaran l'any que vé.

COSES QUE ESTAN EN US

Menjar a la francesa.
Les centrals.
Afaitar-se amb pinzell.
El petroli.
No pagar el sastre.
Agradar el Faust.
Menjar ous ferrats al cafè.

Esser demòcrata.
Dir mal de Verdi.
Moure escàndols pels teatres.
Pendre cafè al matí.
Dir "tú" al pare.
Retirar tard.
Dur bucle.
Abstenir-se.
Aprendre de gimnàstica, i altres que es publicaran l'any que vé.

COSES QUE ES VAN PERDENT

Les tartanes.
Les llumaneres.
Les candeles de seu.
Santo Domingo.
Els bunyols de figa.
Els candelers de terrissa.
Fer l'amistat.
Els paraigües vermells.
Els veteranos.
Fer bugada a casa.
Els diners a la rifa.
Fer "sombres".
Els elàstics.
Les casaques.
Els càntrics d'aram, i altres que es publicaran l'any que vé.

6. - EL BORINOT.

COSES QUE MAI NO ES PERDRAN

Els fats.
Els toixos.
Els pobres.
Els diners de qui no en tingui.
L'anar boniques les dones.
Les neules.
El dur camisa.
Els ous per beure.
Bellini.
El pa, i altres que es publicaran l'any
que ve.

SERAFÍ PITARRA

(Transcrit del *Xanguet*, 1865).

HUMOR D'AVUI

COSES QUE S'HAN PERDUT

3.—El porc... per menjar.
4.—El vestit de les dones.
6.—Els cabells... i el seny.
7.—La moral... i l'art.
8.—La Plaça de Catalunya.
9.—El compte de les novel·les i rondalles d'En Folch i Torres.
10.—El ball que no sembli indecent.
14.—Les cases on no hi ha alguna "fulana".

COSES QUE ESTAN EN ÚS

2.—Les centrals (de telèfons... és un dir).
3.—Afaitar-se amb màquina.
4. La Radio: el Cine: el Metro.
5.—Fer suspensió de pagaments.
6.—Publicar llibres i revistes.
7.—El jazz-band (ara Charleston).
9.—Dur pantalones de dona (Oxford)

10.—La Protectora de Plantes, Paràsits i Animals.
13.—Treballar poc.
14.—Les conferències d'En Junoy.
15.—Jugar al mah-jong.
16.—Muts i a la gàbia.

COSES QUE ES VAN PERDENT

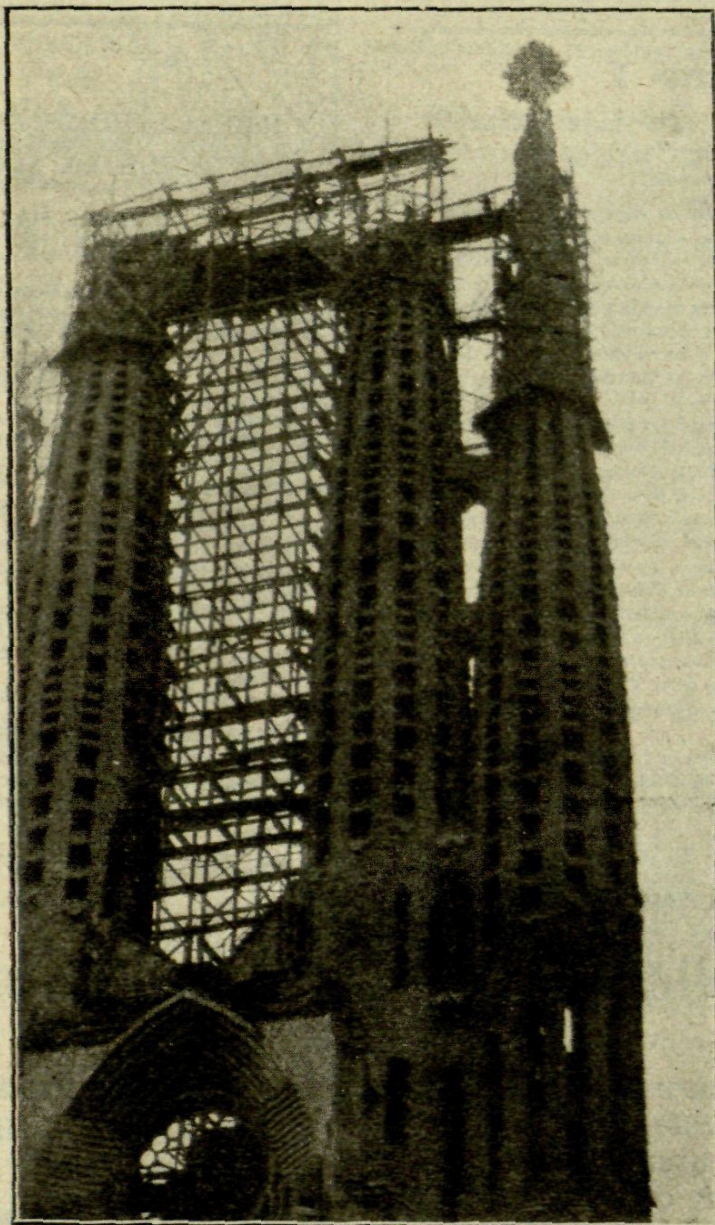
1.—Els cotxes de punt.
2.—Els teatres.
3.—Els amics.
4.—Les mullers.
5.—Els fills.
6.—Els articles de l'Esclasans.
7.—Menjar escudella.
8.—Dur barret de palla.
9.—Llegir diaris (Ai, Anastàsia!).
10.—El record de les eleccions.
11.—Barcelona.
12.—Els emblanquinadors del Pla de l'Os.
13.—Els llegidors de l'os d'En Pla.
14.—Les ganes de treballar.
15.—Els catalanistes.

COSES QUE MAI NO ES PERDRAN

1.—Les matorràngues.
2.—Els botiflers.
3.—Els llepa-esquenes.
4.—Els de l'esquena dreta.
6.—La llengua de les dones.
8.—Els cants de les raspes.
9.—Els lladres.
10.—Els revolucionaris de cartró.

M. I. X.

Una de les il·lustracions del llibre
«Gaudí: la seva vida, les seves obres, la seva mort»

BUTLLETI

del

Centre Excursionista de Lleyda

Jaume I

y la Ciutat de Lleyda

(Continuació)

12.—Privilegi ordenant que tots los regants de la acequia de Segrià ó qui usen de l' aygua que aquesta conduheix, paguen lo dret de cequiatge segons los demés convehins; faeultant als Pahers als quals va dirigida l'alletra, pera obligarlos segons costum de Lleyda sens requerir per aixó á la Curia ni al Bayle y fent omisió de la franquicia general concedida per lo Compte de Barcelona. Lleyda á les nones de Mars de 1242: Pleyan l' inserta ab lo numero 8, y li atribueix la data equivocada de 9 de les Kalendas de Novembre de 1246.

No s' conserva l' original al Arxiu, pot ser perque al constituir-se la Junta de cequiatge aquesta entitat, com directament interessada en la qüestió, se va fer carrech del document de que s' tracta.

13.—Privilegi ordenant als Pahers Pere de Bosch, B. Calderó, Mathieu Beçó y Arnau Conill que no permeten degollar ni espellar moltons, bous ni cap classe de bestiar, ni fregir seu, en lo lloch comprés prop de la Porta Ferrissa, ni desde 'l pontarró de fusta davall de la Bladeria hasta la Carniceria dita de Constanti cap á la parroquia de Madalena, á causa de la pudor que dites operacions produhien en dany de les persones; y que dits Pahers ab los prohomens Batlle y Curia designen altre lloch per efectuarles, fora de dits termes. Original n.º 29 del Catalech; copiat al llibre Vert Major pág. 33: citat per en Pleyan al nombre 9 de son resum ab la data equivocada donchs li atribueix la de idus de Septembre de 1250 essent la del original la de Lleyda á IX Kalendes de Novembre de 1246.

14.—Privilegi prometent que del dia de la data en avant no cancellará moratories ó elongaments als deudors de la Ciutat; y si algún

Tamany: 22'8 × 18'5. — Any 1908.—

Impremta de Josep A. Pagès.

: Boletín del Instituto general y técnico de Lérida

(SECCIÓN PARA ALMOYNA)

CURSO DE 1923-24

15 DE DICIEMBRE DE 1923

TOMO IV : NOM. 3

CONSIDERACIONES ACERCA DE LOS FUNDAMENTOS DE LA SEGUNDA ENSEÑANZA

PREMISAS FUNDAMENTALES

Es evidente que:

1.º El padre de familia tiene el derecho y el deber de educar a su prole, conformándose con las normas del Derecho natural y del divino, de cuyas fuentes dimana la paternidad.

2.º El Estado, padre de la gran familia nacional, posee también, en su alta esfera, derechos y deberes pertinentes a la educación, con análogas limitaciones y por idénticos motivos.

3.º Las llamadas 1.ª y 2.ª enseñanzas se proponen como objeto adecuado la formación del niño, a fin de que en el día de mañana llegue a ser útil a sí mismo y a la sociedad y, por ende, miembro digno de su patria.

4.º Ambas enseñanzas han de ser integrales, esto es, dirigirse a los dos elementos componentes del individuo humano, el físico y el espiritual, y dentro de éste, llenar cumplidamente las exigencias de la inteligencia y del corazón, si no se quieren ciudadanos deformes o incompletos.

5.º Ambas enseñanzas deben ser iguales en toda la Nación para que todos los individuos de la gran familia se parezcan y, a la par, se creen vinculos suficientes que afiancen su fraternidad o ciudadanía.

6.º Las dos enseñanzas no han de ofrecer solución de continuidad, siendo cuestión de simple disciplina o administración el fijar el momento oportuno del tránsito de una a otra. Para ello habria de tomarse un promedio de desarrollo físico e intelectual, que, fuera de algún caso de precocidad, no cabe señalar antes de los doce años. En cuanto al límite superior de la segunda ense-

Tamany: 21'3 × 15'7. — L'any no consta.

Impremta Mariana.

Diaris, Periòdics, Revistes, Butlletins, &., apareguts a Ca

Butlletí del Centre Excursionista de Lleyda.—Tamany de 22'8 × 18'5 cm.

Publicació mensual apareguda a Lleida, per primer cop el mes de gener de 1908. Consta de 16 pàgines, sense les de coberta, en paper especial de color, i en la qual hi ha el segell de l'entitat, a base de l'escut de Lleida. Es una publicació ben feta, atractívola, amb valuosa collaboració i amb gravats i tot; estudis històrics, literatura, crítica de llibres, etc. Preus: subscripció d'un any, cinc pessetes. Impremta Tipografia de Josep A. Pagès, Blondel, 25, Lleida.

Boletín del Instituto General y Técnico de Lérida.—Tamany de 21'3 × 15'7 cms. Publicació apareguda a Lleida, no podem determinar la data del seu primer número de l'exemplar que tenim a la vista. Deu ésser a començos de la terça desena d'aquesta centúria. Consta de 16 pàgines de text, més les 4 de coberta, en paper especial de color. El seu títol ja indica quin és el seu contingut. No consta nota de preus. Impremta Mariana, Lleida.

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Tamany: 21'4 × 15'8. — Any 1921. —
Impremta Mariana.

atalunya de cent anys ençà

Boletín de la Federación de Maestros Nacionales de Cataluña. — Tamany de 21'4 × 15'8 cms. Aparegué a Lleida el primer número el mes de desembre de 1921. La seva publicació no segueix dates fixes, ni sempre a intervals iguals. Consta de 16 i 20 pàgines de text, més les de cobertes en paper especial de colors. Bilingüe. Presentat amb cura, tracta temes d'interès professional i literaris. No duu nota de preus. Impremta Mariana, Lleida.

Primavera es acabada

Ara les processons ja són finides,
el Pa d'Angels al temple és en redós;
a fora, el camp tan verd es torna ros,
les flamejants roselles són marcides;

les tiges de forment són decandides,
a punt per a la falç dels segadors
(cabellera de l'abril esplendorós
que oreig vinclà com palmes beneïdes).

Tot és finit. Per camps i carrerades,
negroses van passant i arrengrerades
les altres processons d'activitat,
que les formigues fan atrafegades,
duent amb la llur boca ben fermades
llavors i espigues de color daurat.

21 de juny 1926.

Papallona d'un jardí

A la nena Pilar Comte.

Sé d'un jardí una certa papallona
(és el jardí tot verd i esmaltat;
l'hortènsia i la rosa hi fan esclat,
el rossinyol hi canta bona estona):

ales té d'or, és xica i és bufona
i tot el seu conjunt és delicat;
son rostre és el d'un ser glorificat.
sa vista lluminosa claror dóna.

Del jardí avui has aixecat volada,
has eixit fora ben acompanyada,
—a missa, o al col·legi, o al mercat—

tot seriosa, gens atrafegada
com escau a una flor tota gemada
del jardí terrenal de la ciutat.

JOAN BERTRAN
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

22 de juny 1926.

ELS PIDOLAIRES

Acontentar tothom seria una garba de mal lligar. Us demanen tantes de coses—i tan estranyes—que el més impertèrrit dels homes li agafa esgarrifera sense saber què cosa dir, fer o deixar de fer. Amb els mals de cap naturals que hom té per anar tirant pel camí d'aquesta trista vida i que per torna us vinguin amb precs, súpliques, insistències i àdhuc imposicions—no ho digueu—n'hi ha per plantar-se en sec—o en moll segons l'època de l'any—i proferir la lapidària frase de prou d'aquest coll! deixant que els pidolaires zumzegin com les mosques al voltant d'una plàtara de confitura.

Cada volta que sento el drinc del trucador em salten els nirvis com si em toqués una guspira elèctrica i, instintivament, em pregunto; què cosa estranya vindran a pidolar-te? No falla. Un senyor amb molta de falaguera us conta fil per randa com us va conèixer una vegada que portàreu un fill a dida a una casa de pagès dels voltants de Martorelles i, escaient-se tenir un xaval d'uns catorze o quinze anys, ha pensat dur-lo a Barcelona confiant que li trobaríeu una petita col·locació que li deixés guanyar la pitança, vestir-se a l'europea, fer un reconet per a quan entrés a la quinta i el restant remetre-ho a la família, car les coses s'han complicat i cal espavilar-se. Així, d'un sol tret, us avia

aquesta respectable visita de la qual ni sabeu el nom ni recordeu haver-li vist la cara en tots els dies de la vostra vida.

M'agradaria de conèixer la fórmula exacta per resoldre aquests problemes plantejats tan sovint per persones portadores d'una tarja del rector d'un poble que dotze o vint anys enrera vàreu conèixer en actuar d'apoderat d'un vostre amic candidat derrotat de la Lliga. Com es respon al què pidolen?

En certa ocasió, no menys que tot un senyor Batlle s'em presentà—val a dir la veritat—amb molta cerimònia, amb la pretensió de fer-me intervenir en unes qüestions familiars d'ordre tan íntim que em féu perdre la paciència, la corretja i els estreps per a dir-li que no permetria que hom em prengués el pèl dins de casa meua. Ja em plauria veureu-us la cara que faríeu si hom us vingués amb la cançó de què a la Francisqueta li fuig l'home, les llocades no anessin bé o a la Tona li eixís el caixal del seny. D'aquesta mena, i pitjor encara, us vénen a pidolar coses.

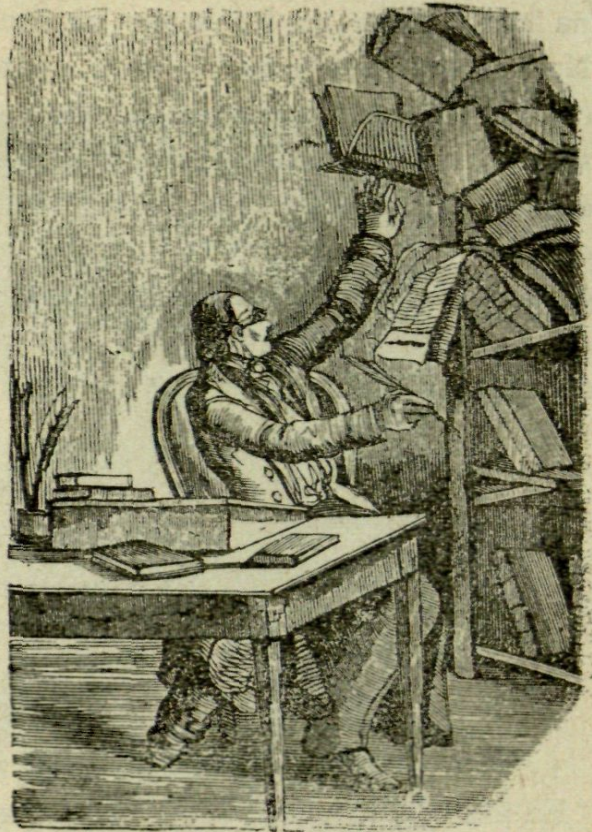
Caldria que hom es mirés en la forma de demanar el possible per tal de no perdre temps ni fer-lo perdre als altres. En bona hora que la gent es bellugui per aconseguir ço que els manca sense oblidar, però, les circumstàncies d'oportunitat i bona lògica car pretendre que hom faci el que féu Moisès bastonejant una roca, és del gènere ridícul, pur i castís.

Es de doldre que al món existeixi un nombre en actiu de voluntaris que es fiquen per tot arreu pretextant arranjar-ho tot sense deturar-se davant cap dificultat. A aquests audaços tot els escau malgrat d'ésser uns lloros ensenyats que no fan altre cosa que alabar-se ells mateixos. A aquests tals els encaixa perfectament el paper de sapient i a ells poden facturar-se els importuns que vénen a destorbar-vos les oracions amb pidolaments estafalaris que us fan suar espès com la xacolata desfeta o l'ungüent de malví.

Hi ha pobles de la Polinèsia que ténen lleis abolicionistes dels pidolaires ben entès que ja n'hi ha suficient amb les inoportunes visites dels cobradors de lloguer, aigua, inquilinat i altres mosques vironeres que a qualsevol hora es creuen amb dret de tustar-vos la porta del pis amb aquella expressiva rialleta acompanyatòria del respectiu rebut.

Per nosaltres al botavant! tots els pidolaires ni manca veure'ls la cara; tal volta així restaríem tranquils en aquests dies de pau dolça en els quals, si les coses no canvien prest, haurem de fer la digestió de les taronjades, únic aliment que serà permès als mortals si l'avi Sol va seguint amb el rampell d'estovar-nos amb la roentor de les seves manyagueries.

EL DOCTOR ARMILLA

llibres & lletres

ANTONI GAUDÍ (*la seva vida: les seves obres: la seva mort*), *miscel·lània*; Editorial Políglota, Barcelona, 1926.

Poques vegades, per no dir mai, s'haurà donat el cas de l'exuberància de literatura com s'ha produït al volt de la mort del genial arquitecte de la Sagrada Família. Els tècnics i els no tècnics hi han participat igualment; ha estat estudiat l'arquitecte i ha estat estudiat l'home "home", en tots els seus caires, i n'era riquíssim.

El present volum constitueix un llibre d'aquells que tenen un interès de lectura comparable als llibres més es-

12. - EL BORINOT.

collits, per l'abundor de polpa humana que bateja en les seves pàgines. No ens estranyem que la seva aparició hagi estat rebuda per tot amb el més gran interès. De més, a part dels escrits duu unes notes biogràfiques concises i unes belles il·lustracions, algunes d'elles molt estimables, que ajuden a fer més preat aquest volum d'elegant presentació.

LES CENT MILLORS POESIES HUMORÍSTIQUES DE LA LLENGUA CATALANA; tria de Tomàs Garcés i Marçal Olivar; "Els Nostres Clàssics", Editorial Barcino, Barcelona, 1926.

En això de les cent, o les cinquanta, o les mil poèsies millors sigui d'on sigui, no estaran mai els homes d'acord, i el títol per si sol fa una mica de mala espina, d'antuvi. Treball arriscat, penós i no sempre correspost pel públic... Tomàs Garcés i Marçal Olivar es són donats a aquesta feina ingrata, i els ho hem d'agrair; car tot i que tal vegada no ens sentírem conformes en llur tria, en alguns punts concrets, però el conjunt és apreciable, i l'obra de recull, de catalogació, i àdhuc de recerca que representa mereix sincers elogis.

OFRENA RURAL, per Guerau de Liost, Biblioteca "La Mirada", Sabadell, 1926.

Una altra bona sessió de poesia.

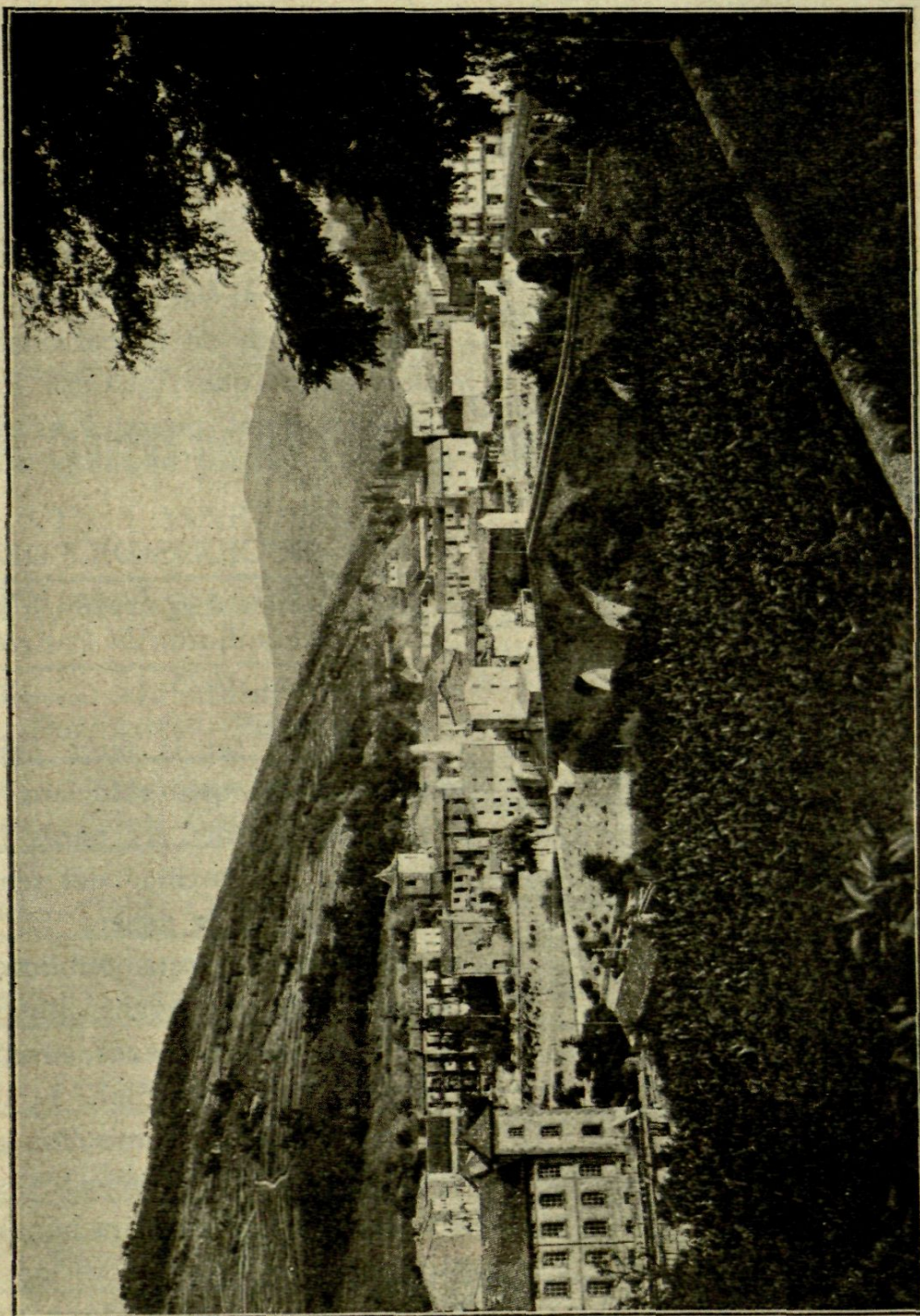
No es pot expressar en poques paraules la riquesa d'aquest llibre de poemes de Guerau de Liost, un dels més escollits i alts poetes catalans que formen la corona principesca de la nostra lírica. Guerau de Liost ha assolit termes d'una precisió, d'un colorit, d'una melòdica i d'una intensitat difícilment assolibles, difícilment igualables, més difícilment superables. Quina pregona virtut té aquest llibre, que us atreu, millor dit us xucla, per gustar-ne les meravelles que estoja. Es un libre d'escollits, és un regal que no farem mai massa a agrair al seu autor, l'al·tificador i estilitzador del pairal Montseny, el qual a les seves mans esdevé no sabeu quina mena de prodigiosa font de bellesa, molt més enllà de la natural bellesa que el seu paisatge té.

I quina ofrena, aquesta "Ofrena rural", més opulent i més tonificadora; quin corrent d'aire més sà.

Llegiu—llegiu-lo fins a deu vegades, cada cop us agradarà més—aquest llibre, si voleu sentir i pensar les coses més delicades, profundes, emocionants.

L'EXPANSIÓ DE CATALUNYA EN LA MEDITERRANEA ORIENTAL per L. Nicolau d'Olwer (I de l'"Enciclopedia Catalunya"), Editorial Barcino, Barcelona, 1926.

Finalment—albíxeres!—ha esdevingut realitat la promesa: ha començat

Sant Joan de les Abadesses. Vista parcial

14. - EL BORINOT.

l'"Enciclopèdia Catalunya", temps ha sospirada, feta glatir. Hem de dir que el seu primer volum acaramulla les nostres satisfaccions? Ací es pot ben aplicar allò d'"un bon sopar fa de bon esperar". Un llibre esplèndid, doblement esplèndid: per la matèria i per l'esperit, per la seva forma i pel seu fons. Hem passat bones estones només que contemplant-lo, fullejant-lo, gaudint la seva formosor; i ens ha entrat un nou desig de possessió dels altres volums que encara han de néixer, i que ja ens els imaginem formant renglera, omplint un prestatge escollit de la nostra biblioteca. Després un altre plaer és en la lectura de les seves pàgines, en les quals Nicolau d'Olwer ha descrit serenament els rastres d'uns temps heroics, novellescos, dramàtics, amb barreja de pedres fines i llot de vegades, que així són les coses dels homes.

VIATGES D'ALI-BEY (*Volum 8 de la "Collecció Popular Barcino"*), Editorial Barcino, Barcelona, 1926.

Hem tornat a fruir amb aquests "viatges" famosos, que havien estat una de les nostres primeres lectures, i que ara no havíem vist més, feia alguns anys; llur adquisició es feia una cosa difícil, per trobar-se'n tota edició exhaurida. Aquesta vegada, doncs, la "Collecció Popular Barcelona" ha realment "emplenat un buit", com vul-

garment es diu, i tants cops banalment.

JAUME GUARDIA (*VII de "Monografies d'Art"*), Barcelona, 1926.

Com les anteriors monografies, la de Jaume Guardia conté un bon nombre de reproduccions de pintures i dibuixos d'aquest artista, que donen singular relleu al volum. L'obre un interessant estudi de la personalitat d'aquest autor, que signa En Rafel Benet, l'excel·lent pintor i escriptor alhora.

NOCIONS DE PUERICULTURA, per Josep Roig i Raventós, Editorial Políglota, Barcelona, 1926.

Ha calgut fer la tercera edició d'aquest tractat, que voldríem veure a les mans de tots els pares i mares, perquè és la "cartilla" del seny quant a la criança dels nenets. Es fa molt recomanable aquesta publicació perquè amb ella al davant, illustrats per la saviesa de les seves ensenyances, els pares poden acomplir la tasca de formació dels fills amb una garantia d'èxit noranta nou vegades superior als qui van a fer-ho a la babalà. Amb el títol semi-oficinesc de "nocions de puericultura", l'autor dóna un llibre vivent i càlid, que tanca una allocució final commovedora.

«EL BORINOT»

és e

periòdic literari
de més circuació

AQUEST NUMERO

HA PASSAT PER LA CENSURA

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

PATENTS I MARQUES

A. PASQUAL.—C. de Cent, 304, pral.

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

F. BONET.—València, 188

Llibres, els millors

EDITORIAL POLÍGLOTA.—Petritxol, 8

Instal·lacions elèctriques, aigua i gas
RAFAEL SALA.—Corts Catalanes, 451.

Pelleteria

LE RENARD.—Corts Catalanes, 614.

MATERIAL ESCOLAR I CIENTÍFIC

(SUC. ESTEVA MARATA). R. Univer., 7

Ceràmica i Rajoles

CASIMIR VICENS.—Tallers, 72.

RIBAS I FERRER. B. REGINA

Novelles escollides.—Muntaner, 65

Mantons Manila i Mantellines

C. FONT.—Call, 1.

Llaneria i Sederia

CASA PUIG.—Call, 9.

Camiseria.—Boqueria, 36 i 38

RODRIGUEZ & FERRER

Articles Fotogràfics i Ràdio
PÉREZ I SÀBAT.—Fontanella, 18.

Art. Fotogràfics i treb. de Laboratori
E. PICAZO.—Jovellanos, 4.

Articles fotogràfics i ràdio
V. CALDÉS ARÚS.—Salmerón, 140.

Articles Viatge i Pell
LA MUNDIAL.—Salmerón, 153.

ANTIGUITATS D'ART
Carrer del Call, 28, pral.

R. ABELLÓ.—Ronda S. Antoni, 48.
Làmpares menjador, des de 10'90

Cristalleria i Alumini
CASA ACAR.—Ronda S. Antonio, 60.

Taller d'OPTICA, J. PUIGORIOL.
Carrer Muntaner, 56

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
A. Hernández.—Rosselló, 199.

Fàbrica de Làmpares Elèctriques
ALFONSO MAÑES.—Villarreal, 173 bis

GANIVETERIA ROCA
Plaça del Pi, núm. 3

CAMISERIA del "Liceo"
JOAN VALLVÉ.—Sant Pau, 3.

Pianos, harmòniums: venda i afina.
ció.—Planeta, 41—L. CAMPS ARNAU.

Sastreria Econòmica.—P. Padró, 14
Trajos a plassos i al comptat

Acadèmia Tall i Confecció per a
senyoretes.—Diputació, 222, pral. 1.^a

Electricitat. - Làmpares. - Motors
Menéndez Pelayo, 103 (G.)

Sastreria Guilemany, vestits i for-
mes tots preus. P. Sol, 8, t. 1451-G

IMP. ALTES

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

SALA PARÉS

Establiments **MARAGALL**
Petritxol, 3 i 5 - BARCELONA

MOBLES FRADERA

Fradera i Ribas, s. en c.

Fabricació pròpia

Vendes a termes.
Condicions especials pel
pagament immediat.

Exposició, Despatx i Tallers:
Calabria, 94 - Tel. 968-H
BARCELONA

RAMON SUNYER

JOIER

Corts Catalanes, n.º 663
Teléfon 813-S. P. - BARCELONA

**IGNASI FOLCH
I TORRES**

Una dona

Novel·la
contemporània

A TOTES
LES
LLIBRERIES

Preu:
3'50 ptes.

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS~AUTOTIPIAS

CALÇATS

**ALFONS
RASPALL**

Es serveix
bé, bo
i a bon preu

Portaferrissa, 13
BARCELONA

LLÀTZER DE TORMES

el clàssic de l'humor **2**
demaneu-lo a totes les llibreries **Pessetes**

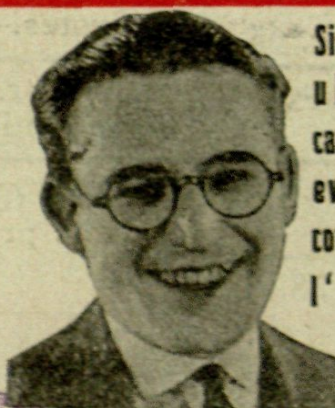
Reilotgeria "El Marino"

EL MILLOR
RELOTGE
SUIS DE PRE-
CISSIÓ Garan-
tit per 10 anys
i únic que du-
rant els cinc
primers
s'adoba
de franc en tota
mena de espat-
llament.

PER ENCARREGS:
JAUME ROCA,
Ordre, 136,
Sant Andreu.—
JOSEP TO-
RRUELLA,
Pipollés, 73,
St. Martí
MERCE-
dès «Bell Ca-
prici», Carmel,
50, Les Corts.

CENTRAL I TALLER D'ADOBES:
Jaume Fonollosa, Canvis Vells, 8.
Bisuteria fina. - **BARCELONA**

Si els seus
ulls es
cansen pot
evitar-ho
consultant
l'òptic
profes-
sional

J. Ruiz Urrea
Ronda Sant Antoni, 61
No contengui el numero. - Entrada per l'escala.

FÀBRICA DE LLONGANISSES
la millor de la nostra terra

TELEFONS

A Seu d'Urgell, n.º 124
A Barcelona, n.º 2023
A Sitges, n.º 1383

Demaneu a tot arreu la marca

ELS PIRINEUS
Quingles i Escaler
CASTELLCIUTAT
(Seu d'Urgell)

res/172